

Сполучився в рухові візник
З дзвінким трамваєм.
Розтанув у небі блакитний стек
Зламавшись об брильянтові мрії.
Розриваються в струнних садах
Ляскають фіолетові огнепали.
Під каштанами незримий сміх
А каштани вже спали.
Павутинивсь освітлений дріт
Перспективно по стрійній улиці
Одчинився матовий грот
І вийшов дідусь без палиці.
Пошкутильгала пудрована проституція
Самотно рояль виліз на тротуар.
З фотографічної вітрини зійшла панна Люція
І чийсь пес біля ліхтаря вмер.

24. VI. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .